

Φιλοσοφία Β4

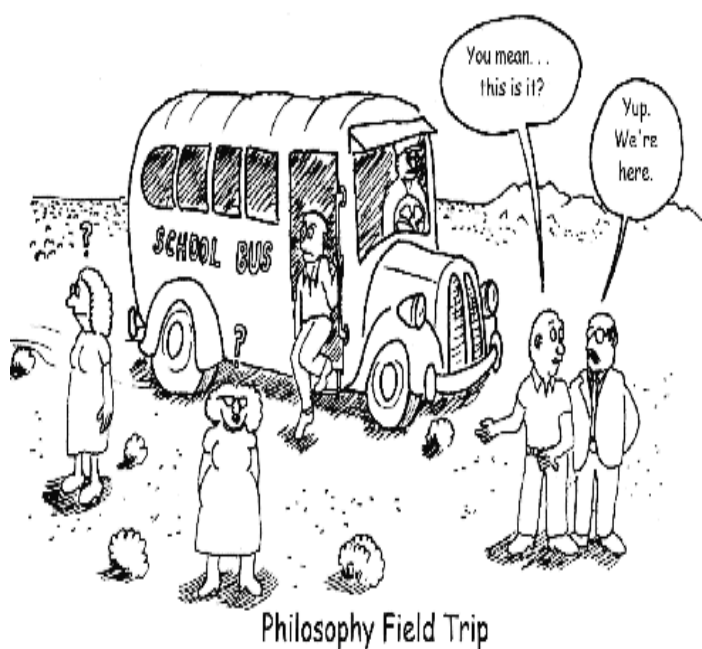
Σχολικό έτος 2019-2020

Προσεγγίζοντας φιλοσοφικά τις έννοιες «καλό» και «κακό»

Το κακό και το καλό είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. "Η θέληση για ειρήνη δημιουργεί πόλεμο και μίσος γεννιέται για να προστατέψει την αγάπη". Δεν μπορείς να έχεις το ένα χωρίς το άλλο γιατί πάντα θα είσαι κακός στην ιστορία κάποιου άλλου. Το τι είναι κακό και το τι καλό είναι υποκειμενικό με βάση τις αξίες και τα πιστεύω που κατέχει κάθε άνθρωπος. Πολλοί θα υποστηρίξουν πως η αλήθεια είναι μία, πως υπάρχει αντικειμενική θέση των πραγμάτων. Όμως η ίδια ιστορία μπορεί να ειπωθεί με δύο διαφορετικούς τρόπους, εξυμνώντας τον ήρωα ή αμαυρώνοντας τον ίδιο και τις επιλογές του όμως με όποιον τρόπο κι αν παρουσιαστεί θα είναι και πάλι η ίδια ιστορία.

Σερανίδη Γεωργία

Ποιο είναι το κίνητρο της φιλανθρωπίας- αλληλεγγύης;

Φιλανθρωπία σημαίνει ότι κάποιος άνθρωπος επιλέγει με πράξεις να βοηθήσει τον συνάνθρωπό του. Η φιλανθρωπία έχει δύο μορφές: μπορεί να είναι χρηματική – υλική ή να έχει να κάνει με την ψυχολογική στήριξη, την παροχή συμβουλών, την διάθεση του χρόνου και της ενέργειάς μας προκειμένου να στηρίξουμε κάποιον άνθρωπο. Στις μέρες μας οι άνθρωποι δεν ενδιαφέρονται ιδιαίτερα για όσα συμβαίνουν γύρω τους και ελάχιστοι είναι εκείνοι που στρέφονται στους συνανθρώπους τους που τους έχουν πραγματικά ανάγκη και ειδικά σε μια τέτοια δυσμενή συγκυρία που επικρατεί οικονομική κρίση. Ένα από τα μεγαλύτερα κίνητρα του ατόμου για να συνυπάρχει στην διαδικασία της φιλανθρωπίας είναι η ικανοποίηση που αισθάνεται μέσα απ' τις πράξεις του, η αίσθηση του ό,τι αποτελεί ένα ενεργό κομμάτι αυτού του κόσμου, ένα ενεργό μέρος του συνόλου. Σαφώς και δεν μπορούμε να εξαιρέσουμε ως κίνητρο και την ευγνωμοσύνη που αισθάνεται ο ευεργετημένος και απολαμβάνει αυτός που ευεργετεί.

Όμως η αγαθοεργία έχει αδιαμφισβήτητα θετικές συνέπειες καθώς και βελτιώνει το κλίμα αλληλεγγύης που χρειαζόμαστε σε αυτές τις δύσκολες μέρες και καλύπτει ανάγκες ανθρώπων οι οποίοι δοκιμάζονται ποικιλοτρόπως και δεν υπάρχει για αυτούς καμία ευοίωνη προοπτική εκτός από την ανθρώπινη ευαισθησία . Τέλος, το μόνο σίγουρο είναι ότι χάρις αυτών των λίγων εθελοντών που υπάρχουν εκεί έξω, πολλοί συνάνθρωποί μας αντιμετωπίζουν την επομένη μέρα πιο θετικά.

Γιάννης Χαραλάμπης

Είναι αρκετοί οι άνθρωποι που έχουν την τάση να κάνουν φιλανθρωπίες. Αυτό οφείλεται κυρίως στις αξίες με τις οποίες έχουν διαπαιδαγωγηθεί στην παιδική τους ηλικία απο την οικογένεια τους και τον τρόπο ζωής που ακολουθούν στην μετέπειτα ζωή τους. Γενικότερα πολλοί οδηγούνται στη φιλανθρωπία διότι έχουν την ανάγκη βοηθώντας άλλους ανθρώπους να απαλύνουν ταυτόχρονα τη δική τους ψυχή απο κάποιο αμάρτημα ή είναι άνθρωποι που έχουν δοκιμαστεί, πονέσει και υποφέρει στο

παρελθόν με αποτέλεσμα να κατανοούν καλύτερα τον πόνο και τη δυστυχία. Επιπλέον άλλη κατηγορία ατόμων είναι οι διάσημοι οι οποίοι είναι οικονομικά ευκατάστατοι και για να διαφημίσουν τον εαυτό τους κάνουν φιλανθρωπίες αποκτώντας καλό όνομα αφού με τον τρόπο αυτό αποδεικνύουν το ενδιαφέρον τους για τον συνάνθρωπο και την κοινωνική τους ευαισθησία. Είτε με τον ένα είτε με τον άλλο τρόπο ο άνθρωπος έχει την ανάγκη να προσφέρει βοήθεια σε εκείνους που τη χρειάζονται αν φυσικά έχει τη δυνατότητα διότι

Δήμητρα Σταμοπούλου

Η Φιλανθρωπία όπως και η αλληλεγγύη είναι μια πράξη αγάπης στις δύσκολες στιγμές. Συμβαίνει για καλό σκοπό αφού με τη θέλησή μας και χωρίς καταναγκασμό βοηθάμε τον κόσμο γύρω μας προκειμένου να νιώσει το ίδιο καλά με εμάς, όπως για παράδειγμα μέσω της συγκέντρωσης τροφίμων για τους φτωχούς. Η φιλανθρωπία είναι επιλογή ώστε να βοηθήσουμε ανθρώπους με διαφορετικό τρόπο και να τους κάνουμε να νιώσουν χαρά και στοργή καθώς επίσης να αντιληφθούν ότι υπάρχει κάποιος γύρω τους που θέλει να τους βοηθήσει. Συμβαίνει Επίσης επειδή εμείς οι ίδιοι μπορεί να έχουμε υπάρξει πρωταγωνιστές σε κάποια άσχημη στιγμή στη ζωή μας, να έχουμε αδικήσει κάποιον ή κάποιος να έχει υποφέρει από τις πράξεις ή τις επιλογές μας και έχοντας τύψεις δεν θέλουμε να επαναληφθεί σε κάποιον συνάνθρωπο μας γι αυτό και δείχνουμε την αγάπη μας με τη φιλανθρωπία. Η Φιλανθρωπία μπορεί να γίνει σε οτιδήποτε, πράγματα που κυρίως χρειάζονται άνθρωποι στις μέρες μας, όπως χρήματα, ρούχα, τρόφιμα, στέγη κτλ αλλά ακόμη και η μικρότερη πράξη μετράει γιατί για αντάλλαγμα παίρνουμε χαμόγελα και μέσα μας νιώθουμε σαν να βοηθήσαμε κάποιον συγγενή μας.

Άρτεμις Τριανταφύλλου

Ο λόγος που κάποιος μπορεί να δωρίσει λεφτά, τρόφιμα, ρούχα κτλ, είναι διότι νιώθει λύπη προς τον φτωχό, πράγμα όπου είναι κακό διότι μπορεί να νιώθει ότι είναι ανώτερος από αυτόν και επιβάλλεται να του δώσει. Κάποιο άλλοι μπορεί να το κάνουν για να κερδίσουν την προσοχή έτσι ώστε οι άλλοι να τους θαυμάσουν ή να τους θεωρούν καλούς και ξεχωριστούς ανθρώπους Εγώ πιστεύω όμως ότι όταν κάποιος κάνει μια καλή πράξη ανεξάρτητα το αν είναι φιλανθρωπία η μία απλή βοηθητική πράξη, δεν πρέπει να το πει στους άλλους γιατί αυτό που κάνει το κάνει για τον εαυτό του και για το πρόσωπο που έχει ανάγκη τη βοήθεια και όχι για να τραβήξει την προσοχή του άλλου και να τροφοδοτεί το ναρκισσισμό του.

Abdou Taha

Ένα από τα μεγαλύτερα κίνητρα του ατόμου για την συνέχιση της φιλανθρωπικής του συνεισφοράς είναι η απλή ευγνωμοσύνη που αντλεί ως ανταπόδοση των πράξεων του. Είναι το μικρότερο δείγμα ανταπόδοσης που είναι αρκετό έτσι ώστε να συνεχιστεί το έργο τους. Κάποιες φορές αίσθηση της ανάγκης για φιλανθρωπική προσφορά πηγάζει από μια άσχημη εμπειρία στην ζωή του ανθρώπου η οποία ταυτίζεται με την ηθική και πνευματική εξιλέωση.

Μάνος Χατζηδάκης

Υπάρχουν πολλά κριτήρια τα οποία ωθούν τους ανθρώπους στη φιλανθρωπία. Ένα από αυτά είναι ότι νοιάζονται πραγματικά για τους συμπολίτες τους και γενικά για τα άτομα τα οποία έχουν ανάγκη. Έτσι δέχονται με χαρά να τους προσφέρουν βοήθεια με όποιο τρόπο μπορούν. Πολλές φορές επίσης οι άνθρωποι ταυτίζονται με κάποια γεγονότα, τα οποία ενδεχομένως είχαν βιώσει παλαιότερα και έτσι νιώθουν την ανάγκη να βοηθήσουν το άτομο το οποίο τη βιώνει αυτή τη στιγμή.

Σκουμπάκη Ευδοκία

Φιλοσοφία Vs Επιστήμη;

Ο Φερνάντο Σαμπατερ αναφέρεται στην διάκριση της Φιλοσοφίας από την Επιστήμη. Ενώ αρχικά φιλοσοφία και Επιστήμη αποτελούσαν ένα σύνολο, με την πάροδο των χρόνων η Επιστήμη αποκόπηκε και ακολούθησε την δική της πορεία, υιοθετώντας μια πιο αντικειμενική θεώρηση όσων εξετάζει. Απο την άλλη μεριά η Φιλοσοφία θέτει στο κέντρο τον άνθρωπο. Ενώ η Επιστήμη εξελίσσεται με βάση τα ερευνητικά δεδομένα, η φιλοσοφία αναζητά τις ηθικές και κοινωνικές διαστάσεις κάθε νέου επιστημονικού επιτεύγματος. Άρα ο ηθικός και φιλοσοφικός προβληματισμός συμβάλει στην αποφυγή των αρνητικών συνεπειών που κάθε επιστημονική καινοτομία μπορεί να επιφέρει.

Μάνος Χατζηδάκης

Είναι γνωστό ότι η Επιστήμη και η Φιλοσοφία ήταν ενιαίος κλάδος, ώσπου μετα απο αιώνες διαχωρίστηκαν και η επιστήμη έγινε ανεξάρτητη. Σκοπός της Επιστήμης σήμερα είναι να μας μάθει πως λειτουργεί ο κόσμος μας, ενώ η Φιλοσοφία απαντά σε ερωτήματα σχετικά με τη σημασία του κόσμου, τον σκοπό ύπαρξης του ανθρώπου και συχνά επιτυγχάνει να προβληματίζει τον κόσμο. Η Επιστήμη απο την άλλη βασίζεται πάνω σε έρευνες, εμπειρικά δεδομένα και στοιχεία ενώ η Φιλοσοφία εξετάζει τα πράγματα απο πολλαπλές οπτικές γωνίες και οδηγεί στον προβληματισμό καθώς τα φιλοσοφικά ερωτήματα είναι ανοιχτά και επιδέχονται ποικίλες ερμηνείες.

Ευδοκία Σκουμπάκη

Τα παλαιότερα χρόνια Επιστήμη και φιλοσοφία θεωρούνταν ως ένα ενιαίο γνωστικό αντικείμενο όμως αυτό άλλαξε διότι ο άνθρωπος εξελίχθηκε κάνοντας άλματα στην Επιστήμη και έμαθε πολλά για τον κόσμο που τον περιβάλλει. Αυτός ο διαχωρισμός συνέβη κυρίως επειδή τα άτομα είχαν τη δυνατότητα να βρουν λύσεις στις επιστημονικές θεωρίες και να βάση αυτές να ανακαλύψουν την αλήθεια. Στη

Φιλοσοφία όμως κάτι τέτοιο δεν ισχύει διότι μένουν και θα παραμένουν για πάντα κάποια φιλοσοφικά ερωτήματα για τα όποια οι άνθρωποι δεν μπορούν να δώσουν μια σαφή απάντηση και αυτή η αδυναμία λοιπόν κάνει την Επιστήμη πιο αξιόπιστη. Επιπρόσθετα, η επιστήμη ερευνά κυρίως τον πραγματικό, φυσικό και υλικό κόσμο, παρόλο που εκτείνεται σε πολλούς τομείς, σε αντίθεση με τη Φιλοσοφία η οποία μελετά για τον ανθρώπινο κόσμο. Έτσι αντιλαμβανόμαστε ότι οι διακρίσεις ανάμεσα σε επιστήμης και Φιλοσοφίας είναι έντονες γι αυτό και δύσκολα μπορούμε να τις συνδυάσουμε στην καθημερινή μας ζωή χωρίς όμως να μιλάμε για αγεφύρωτο χάσμα αλλά για παράλληλες πορείες.

Δήμητρα Σταμοπούλου

Η Επιστήμη και η Φιλοσοφία ήταν ενωμένες όσο τα ερωτήματα που απασχολούσαν την Επιστήμη ήταν απλούστερα. Καθώς η Επιστήμη εξελίσσεται και ασχολείται με συνθετότερα θέματα η Φιλοσοφία δεν μπορεί να την ακολουθήσει. Πολλά φιλοσοφικά ερωτήματα είναι ακόμα αναπάντητα επεκτείνοντας το χάσμα μεταξύ των δύο. Έτσι ένας επιστήμονας δεν μπορεί να θέσει φιλοσοφικά ερωτήματα για την έρευνα του ενώ ο φιλόσοφος μπορεί να χρησιμοποιήσει τις γνώσεις της Επιστήμης για να καταλήξει σε κάποιο συμπέρασμα. Παρόλο που η Επιστήμη είναι απρόσωπη έχει μεγαλύτερη πρόοδο μέσα στο χρόνο. Ίσως το ότι βλέπει τα γεγονότα απ' έξω είναι πιο εύκολο και να τα κρίνει ενώ η Φιλοσοφία που έχει πρωταγωνιστή τον ίδιο τον άνθρωπο δεν μπορεί να απαντήσει τελεσίδικα. Όμως εύκολα αντιλαμβανόμαστε πως η τεράστια πρόοδος της Τεχνολογίας μόνο μέσα από το ασφαλές φίλτρο της φιλοσοφικής ματιάς μπορεί να μην χάσει τον ανθρωπιστικό προσανατολισμό της.

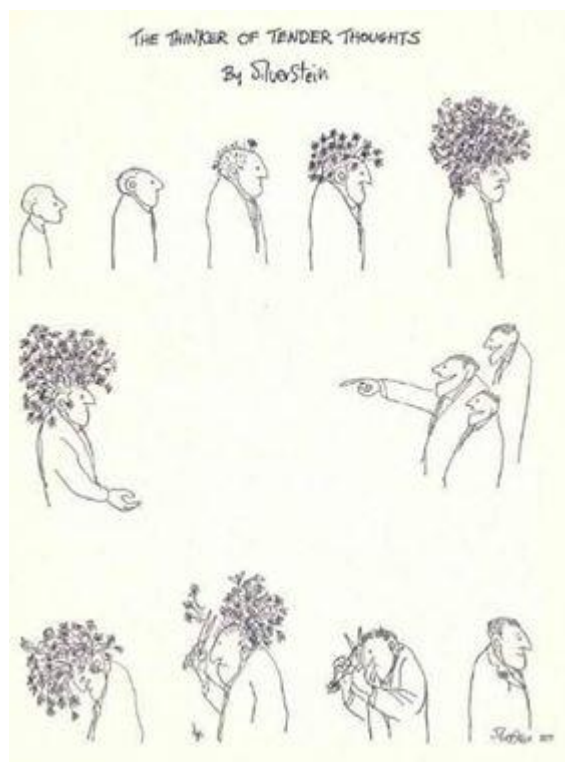
Γεωργία Σερανίδη

ΔΕΝ ΕΧΩ ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΣΤΩ ΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ που να μην τη σχημάτισα μέσω της αμφιβολίας, του άγχους, του ιδρώτα, της οδυνηρής εμπειρίας. Λουι Αραγκον

Οι επιστήμες εξειδικεύουν τη γνώση του κόσμου. Αποτελούν οργανωμένο πλαίσιο διερεύνησης και ενοποίησης του κόσμου των εμπειρικών φαινομένων, το οποίο εξηγεί τα φαινόμενα στη βάση θεωρητικών υποθέσεων και πειραματικών μεθόδων. Η Επιστήμη παρέχει εξειδικευμένη γνώση πλευρών της πραγματικότητας. Αντιθέτως στόχος της Φιλοσοφίας είναι κυρίως η επικέντρωση στην αναζήτηση της αλήθειας και της ορθότητας της πράξης (ηθικής και πολιτικής ορθότητας) ώστε ο άνθρωπος να ενταχθεί ορθά στον κόσμο και να ζήσει όπως αρμόζει, αυτό αποτελεί το βασικό αντικείμενο ενασχόλησης του φιλοσοφικού στοχασμού.

Γιάννης Χαραλάμπης

Καταγράψτε τις σκέψεις που σας δημιουργεί η εικόνα σε ένα κείμενο 100_150 λέξεων.

Όπως είναι γνωστό από την αρχή της ανθρωπότητας υπάρχουν άνθρωποι που γεννιούνται με κάποια διαφορετικά χαρακτηριστικά σε σχέση με την υπόλοιπη ανθρωπότητα. Αυτοί οι άνθρωποι λοιπόν πρέπει να είναι περήφανοι για τον εαυτό τους και την εμφάνισή τους και αντιθέτως δεν πρέπει να ακούν τις άσχημες κυρίως κριτικές των υπολοίπων. Έτσι κι αλλιώς η διαφορετικότητα είναι ένα σπάνιο φαινόμενο το οποίο είναι πολύ ιδιαίτερο και αρκετές φορές γίνεται αντικείμενο ζήλειας. Άρα όλοι οι άνθρωποι με διαφορετικά και πιο σπάνια χαρακτηριστικά θα πρέπει να είναι περήφανοι για τον εαυτό τους και να μην δίνουν σημασία στην πλειονότητα που θέλει να τους βλάψει.

Γεωργία Σερανίδα

Αυτή η εικόνα αντικατοπτρίζει μια από τις πολλές μορφές της πραγματικότητας. Αυτή της οποίας η γενιάς της έχει εγκλωβιστεί και βασίζεται στα πρότυπα που οφείλουν από μικρά τα παιδιά και όλοι οι νέοι να ακολουθούν. Το «περιβόητο» εκπαιδευτικό σύστημα έχει συνδεθεί με την επαγγελματική αποκατάσταση, η γνώση είναι χρησιμοθηρική και καθορίζει ολόκληρη την καθημερινότητα και εξέλιξη του νέου ανθρώπου, τον επαγγελματικό προσανατολισμό που πρέπει να ακολουθήσει και προσπαθεί να τον βάλει σε ένα καλούπι που θα τον καθορίσει για όλη του την ζωή. Πιστεύω ότι για να γίνεις πραγματικά άνθρωπος, δεν υπάρχουνε ούτε κατευθύνσεις(Θετική ή θεωρητική) ούτε εκπαιδευτικά συστήματα αλλά πρέπει να ακολουθήσεις το δρόμο της ανθρωπιάς, ίσως και να μορφωθείς σε αυτό που κάποιοι τόσο υποτιμητικά αποκαλούν το σχολείο του δρόμου, για να καταλάβεις τις

πραγματικές δυσκολίες, τα απρόοπτα και τις ανατροπές που έχει τούτη η ζωή ώστε να φέρεσαι με τον ορθό τρόπο στους γύρω σου στο εσωτερικό κ στο εξωτερικό περιβάλλον ώστε να μην είναι η πρώτη σου συνάντηση με την πραγματικότητα σαν μια βουτιά στο κενό

Γιάννης Χαραλάμπης

Στην εικόνα που μας δίνεται βλέπουμε έναν άνθρωπο ο οποίος με τον καιρό αναπτύσσει έναν τρόπο σκέψης που είναι μοναδικός και μάλλον διαφορετικός από των υπολοίπων. Στην συνέχεια φαίνεται το πλήθος να τον χλευάζει και να τον κοροϊδεύει και αυτός ως ένδειξη της απογοήτευσης του αποφασίζει να "κόψει" τα "λουλούδια" του ώστε να μοιάσει με όλους τους άλλους. Συνεπώς μπορούμε να καταλάβουμε πως το να είσαι διαφορετικός πολλές φορές ξενίζει καθώς επικρατεί η ομοιομορφία ενώ αντιθέτως θα πρέπει να είναι αποδεκτό από όλους διότι όλοι οι άνθρωποι είναι ανόμοιοι μεταξύ τους εκ φύσεως. Τέλος, η διαφορετικότητα στην εικόνα παρουσιάζεται με τα λουλούδια στο κεφάλι έτσι ώστε να καταδείξει την μοναδικότητα στην εμφάνιση αλλά και στην νοοτροπία. Όμως όπως γίνεται αντιληπτό η σύγχρονη κοινωνία υποφέρει από την έλλειψη ποικιλομορφίας καθώς το διαφορετικό ενοχλεί με αποτέλεσμα ή να θεωρείται γραφικό ή να αναγκάζεται να συμμορφωθεί με τα κοινωνικά πρότυπα.

Γιώργος Σταμπολίδης

Στην εικόνα βλέπουμε έναν άνθρωπο όπου σταδιακά καλλιεργεί τις σκέψεις του μέχρι που έρχεται αντιμέτωπος με ανθρώπους που έχουν διαφορετικοί σκέψη από αυτόν. Όταν τον βλέπουν αρχίζουν και τον κοροϊδεύουν και του συμπεριφέρονται σαν να είναι ξένος και δεν ανήκει στην ίδια κοινωνία με αυτούς. Έτσι ο «διαφορετικός» προκειμένου να γίνει αποδεκτός, απορρίπτει όσα ήξερε και υιοθετεί τον δικό τους τρόπο σκέψης για να μην νιώθει αποξενωμένος. Πράγμα που γίνεται πολύ στις μέρες μας και είναι αποθαρρυντικό και λυπηρό γιατί η κριτική σκέψη και η δυνατότητα επιλογής είναι αυτό που μας διαφέρει από τα ζώα αλλά και μας δίνει τη δυνατότητα μέσω των ποικίλων επιλογών να διαφοροποιούμαστε και από τους άλλους ανθρώπους. Είναι σαφές πως όχι μόνο θα ήταν βαρετός ο κόσμος αν ήμασταν όλοι ίδιοι αλλά δεν θα είχαμε εξελιχθεί σαν ανθρωπότητα αν δεν υπήρχαν εκείνοι οι λίγοι διαφορετικοί που τόλμησαν να διαλέξουν το διαφορετικό και να μην ακολουθήσουν το σύνθημα.

Abdou Taha

Στην εικόνα παρουσιάζεται ο διαφορετικός και πιο δημιουργικός τρόπος σκέψης ενός ανθρώπου ο οποίος γίνεται αντικείμενο χλευασμού και κοροϊδίας από τους υπολοίπους ανθρώπους που ενδεχομένως αδυνατούν να τον κατανοήσουν. Έτσι ο άνθρωπος αυτός αναγκάζεται να αλλάξει τρόπο σκέψης ώστε να είναι όμοιος με των άλλων ανθρώπων. Η προσαρμογή στο κοινωνικά ορθό φαίνεται από το γεγονός ότι κόβει τα λουλούδια από το κεφάλι του. Έτσι ο άνθρωπος αυτός δεν διαφέρει,

μαζικοποιείται, γίνεται ένας ακόμα μέσα σε τόσους όμοιους ενώ ήταν καλό η διαφορετικότητα να μην κατακρίνεται αλλά αντιθέτως να υιοθετείται-παντα μέσω της κριτικής σκέψης-και να γίνεται αποδεκτή.

Ευδοκία Σκουμπάκη

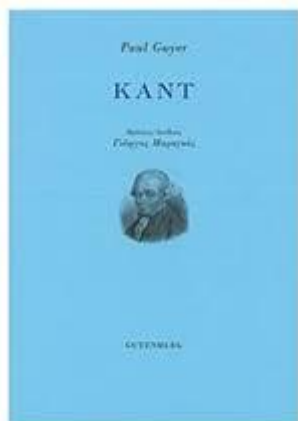

Γ. Γαίτης

Κάποιος άνθρωπος σπεύδει να βοηθήσει έναν φίλο του ο οποίος έχει παρανομήσει, ώστε να αποφύγει τη δίκαιη τιμωρία του, γιατί τον αγαπά και πιστεύει πως έχει το ηθικό καθήκον να του συμπαρασταθεί με αυτό τον τρόπο. Πώς θα έκρινε ο Καντ την ηθική αυτής της έμπρακτης εκδήλωσης αγάπης; Εσείς τι θα κάνατε, αν βρισκόσασταν ποτέ σε παρόμοια θέση;

Αυτές οι προτροπές του γερμανού φιλοσόφου, του E. Kant, προσφέρουν μια πορεία προς τα εμπρός για τους ηγέτες οι οποίοι επιθυμούν να ασκήσουν συνειδητή ηγεσία. Επίσης οι εντολές αυτές είναι ένα μονοπάτι να πετύχουν το νόημα και την ικανοποίηση κάνοντας πάντα το σωστό χωρίς να προσδοκούν την ανταμοιβή. Στην σημερινή κοινωνία εξακολουθούμε να εμποδίζουμε συχνά την επιθυμία για αναγνώριση για ότι προσπαθούμε να επιτύχουμε. Ο ισχυρισμός ή η πεποίθηση του Kant είναι ότι πρέπει να πράττουμε πάντα το σωστό και να βοηθάμε τους συνανθρώπους μας. Έτσι εάν εργαστούμε για να κερδίσουμε την δόξα δεν θα είμαστε ικανοποιημένοι εάν η δόξα που θα αποκτήσουμε είναι λιγότερη από αυτή που αναμέναμε. Επίσης το "κάντο όπως και να έχει" ,αγάπα, βοηθά, δίνε, πέτυχε αφορά κυρίως εμάς τους ίδιους, τις επιλογές και την συμπεριφορά μας αφού μέσα από αυτές κρίνεται η ηθική μας ποιότητα.

Μάνος Χατζηδάκης

Σύμφωνα με τον Καντ οι ηθικές μας επιλογές δεν θα πρέπει να κατευθύνονται από τα συναισθήματα, αλλά από τον ορθό λόγο. Στην συγκεκριμένη περίπτωση ο άνθρωπος αυτός θεώρησε ηθικό καθήκον του να βοηθήσει τον φίλο του να αποφύγει την τιμωρία παρόλο που παρανόμησε. Τι θα συνέβαινε όμως αν όλοι οι άνθρωποι έπρατταν το ίδιο; Σαφώς η κοινωνία μας θα εξελισσόταν σε μια κοινωνία όπου ο Νόμος δεν θα είχε καμία απολύτως αξία. Ο Καντ επομένως θα θεωρούσε απαράδεκτη την πράξη αυτή, καθώς ο άνθρωπος που έχει παρανομήσει πρέπει να υποστεί τις

συνέπειες Προσωπικά, αν βρισκόμουν σε παρόμοια θέση θα ήταν πολύ δύσκολο να αρνηθώ να βοηθήσω κάποιον φίλο μου. Ωστόσο δεν θα το έκανα. Αντιθέτως για το καλό του ίδιου θα συμφωνούσα στην τιμωρία γιατί στην περίπτωση που θα ξέφευγε θα είχε τον κίνδυνο να δεχτεί 3 φορές χειρότερα την τιμωρία που θα δεχόταν αν είχε δεχτεί την παρανομία του από την αρχή.

Μάνος Χατζηδάκης

Οι διαχρονικές ιδέες που παραθέτει ο Καντ, είναι ότι οι ηθικές μας επιλογές δεν θα πρέπει να κατευθύνονται από τα συναισθήματα, αλλά από τον ορθό λόγο. Στο παράδειγμα που μας δίνεται στο φιλοσοφικό κείμενο ο άνθρωπος αυτός θεώρησε ηθικό καθήκον του να βοηθήσει τον φίλο του να αποφύγει την τιμωρία παρόλο που παρανόμησε. Με αυτήν την απαράδεκτη πράξη ώστε να μην περάσει καν απο τη διαδικασία ο ένοχος κάνει τον Καντ έξαλλο και νιώθει ότι για άλλη μια φορά χάνεται το δίκιο τού. Κατά την γνώμη μου , αν βρισκόμουν στην ίδια θέση θα ήταν πολύ δύσκολο να αρνιόμουν ν μην βοηθήσω έναν φίλο μου την στιγμή που με έχει ανάγκη και γιατί όχι να τον έκανα να μετανοήσει και ο ίδιος για το λάθος που έκανε. Απ την άλλη μεριά όμως δεν θα δεχόμουν το λάθος να γίνει σε καμία περίπτωση για ακόμη μια φορά.

Γιάννης Χαραλάμπης

Ο Καντ θα έκρινε αυτή τη συμπεριφορά ως ανήθικη γιατί προκειμένου να βοηθήσει αυτός ο άνθρωπος τον φίλο του, φέρνει ένα ξένο άτομο σε δύσκολη θέση χωρίς να φταίει. Εγώ προσωπικά δεν ξέρω τι θα έκανα αν συνέβαινε αυτό σε έναν φίλο μου αλλά πρώτα από όλα θα έβλεπε την στάση του φίλου μου κι αν ήταν πρόθυμος να πει την αλήθεια, αλλιώς θα λάμβανα υπόψη το άτομο όπου θα του ρίξουμε το φταίξιμο αν φαίνεται καλός άνθρωπος, μορφωμένος, αγνός, αθώος κτλ. Βέβαια αυτά τα πράγματα δεν θα μπορώ να τα εντοπίσω βλέποντας μόνο την εξωτερική εμφάνιση αλλά δυστυχώς που το λέω αυτό, αν φαίνεται ένα άτομο χωρίς ηθική και καλοσύνη που βλέπει τους άλλους υποτιμητικά, θα έριχνα το φταίξιμο σε αυτόν γιατί κατά πάσα πιθανότητα αν ήταν στην θέση μου θα έκανε το ίδιο.

Άγγελος Τέρπο

Έχοντας υπόψη τα λεγόμενα του Καντ, οι ηθικές μας επιλογές δεν πρέπει να επηρεάζονται από το συναίσθημα, αλλά απο τη λογική σκέψη. Στην προκειμένη περίπτωση ο φίλος του ανθρώπου ο οποίος είχε παρανομήσει θεώρησε σωστό εκ μέρους του να βοηθήσει τον φίλο του ώστε να μην τιμωρηθεί. Ο Καντ δεν θα δικαιολογούσε με τίποτα αυτήν την πράξη και θα θεωρούσε πως η τιμωρία άξιζε στο άτομο το οποίο παρανόμησε. Εάν βρισκόμουν σε αυτή τη θέση θα μου ήταν πολύ δύσκολο να μη σταθώ στο φίλο μου ξέροντας ότι εκείνος χρειάζεται τη βοήθεια μου. Ωστόσο, ως πολίτες οφείλουμε να μην παραβαίνουμε τους νόμους άρα θα άφηνα να του επιβληθεί η τιμωρία και να μην ξεφύγει απο αυτήν, διότι και αυτό θεωρείται παράνομη πράξη. Αυτό θεωρώ πως είναι το καλύτερο, διότι το πάθημα θα του γίνει μάθημα και ενδεχομένως να μετανιώσει για την παράνομη πράξη του και έτσι δεν κάνει θα ξανά αυτήν ή άλλες παρόμοιες.

Ευδοκία Σκουμπάκη

Σύμφωνα με τον Καντ και την κατηγορική προσταγή οι αποφάσεις που λαμβάνουμε δεν θα πρέπει να είναι επηρεασμένες από το συναίσθημα, αλλά με γνώμονα τη λογική και πάντοτε να παραμένουν ίδιες χωρίς να έτσι ώστε να πράττουμε σωστά. Η περίπτωση αυτή που ο άνθρωπος σπεύδει να βοηθήσει τον φίλο του φαντάζει αδιανόητη στο σκεπτικό του Καντ εφόσον η ηθική θα πρέπει να επικρατεί. Αντίθετα, κατά την γνώμη μου η φιλία είναι ένας ιερός δεσμός, ο οποίος δεν πρέπει να διαλυθεί. Με το σκεπτικό αυτό θεωρώ πως πρέπει να είμαστε δίπλα στους φίλους μας και να τους στηρίζουμε σε όποια απόφαση και αν έχουν πάρει ακόμη και αν έχουν διαπράξει κάποια παρανομία. Ωστόσο, είναι χρέος μας να τους συμβουλεύουμε να μην προβούν σε κάποια παράνομη πράξη και αν συνεχιστεί να τους οδηγήσουμε στη δικαιοσύνη για το δικό τους και μόνο καλό.

Δήμητρα Σταμοπούλου

Ο Καντ πιστεύω ότι θα έκρινε ως λανθασμένη την ηθική αυτής τη έμπρακτης αγάπης γιατί θα τόνιζε ότι το θέμα δεν είναι ο άνθρωπος που χρειάζεται τη βοήθειά μας για να ξεφύγει από τις συνέπειες της παρανομίας του, αλλά εμείς που μπορεί να ήταν πιθανό να μπλέκαμε μαζί του, χωρίς να το θέλαμε λόγω αυτής της οποιασδήποτε βοήθειας. Αν βρίσκουν ποτέ σε παρόμοια θέση, πιστεύω θα ήταν πολύ σημαντικό πρόσωπο για μένα ώστε να τον ή την βοηθήσω να ξεμπλέξει. Ωστόσο, αναλόγως το είδος της παρανομίας που θα έκανε, μπορεί μόνο και μόνο για το δικό του/της καλό να τον/την άφηνα να δεχθεί τις συνέπειες των πράξεών αυτών.

Άρτεμις Τριανταφύλλου

Είναι τελικά τα κίνητρα της ανθρώπινης συμπεριφοράς καθαρά εγωιστικά;

Για να ξεπεράσει ο άνθρωπος τις εγωιστικές του τάσεις πρέπει πρώτα να έχει ως ρυθμιστική αρχή και βασικό κανόνα να μην περιμένει αντάλλαγμα όταν δίνει κάτι, είτε αυτό το είναι αγάπη, χρήματα, ενδιαφέρον κτλ. Εννοείται πως στην περίπτωση με τα χρήματα εννοούμε πως τα δίνουμε σε κάποιον προκειμένου να τον βοηθήσουμε όταν είναι σε ανάγκη και όχι στις συναλλαγές. Τέτοιο ερώτημα μπορούμε να το θέσουμε και στους θρησκευόμενους ανθρώπους που δεν πεινούν, δεν βρίζουν, είναι καλοί με τους συναθρώπους τους και προσεύχονται στο θεό. Αυτό το κάνουν όντως για τον εαυτό τους η περιμένουν αντάλλαγμα από τον Θεό προκειμένου να πάνε στον παράδεισο σύμφωνα με την θρησκεία τους. Δηλαδή αν δεν ήταν η θρησκεία θα έκαναν όλα τα παραπάνω; Για να συμπεριφερθεί ο άνθρωπος όσο το δυνατόν αλτρουιστικά πρέπει ότι κάνει, να το κάνει με τη θέληση του χωρίς να σκέφτεται τι μπορεί να κερδίσει μέσα από αυτή τη πράξη.

Abdou Taha

Όλοι οι άνθρωποι, μικροί μεγάλοι, συμπεριφερόμαστε εγωιστικά και αυτό γιατί αρκετές φορές αποβλέπουμε στο δικό μας συμφέρον (κάτι το οποίο δεν είναι και απαραίτητα κακό σε ορισμένες περιπτώσεις), παρά στο συμφέρον των άλλων ή και ολόκληρης της κοινότητας. Κατά την άποψή μου πιστεύω πως εάν δεν φερόμασταν εγωιστικά θα είχαμε κάνει τον κόσμο μας καλύτερο. Για παράδειγμα το να δρούμε κατά της φύσης είναι μια πράξη εγωιστική καθώς η φύση μας προσφέρει πολύτιμα αγαθά όπως το οξυγόνο για να ζούμε και εμείς μολύνουμε το φυσικό περιβάλλον ή κόβουμε τα δέντρα για δικό μας συμφέρον βλέποντας κοντόφθαλμα. Από συναισθηματική άποψη για παράδειγμα δεν μπαίνουμε ποτέ στον κόπο να σκεφτούμε πως νιώθουν οι άλλοι με την συμπεριφορά μας πάρα το πως νιώθουμε εμείς. Εν τέλει πιστεύω πως όλοι οι άνθρωποι μπορούν να ξεπεράσουν τις εγωιστικές τους τάσεις έστω και λίγο σκεπτόμενοι κάθε φορά πως είναι μοναδικοί αλλά δεν είναι μόνοι στο αχανές σύμπαν.

Φανού Ευδοκία

Ορισμένοι φιλόσοφοι ισχυρίζονται πως το κίνητρο για μια αλτρουιστική πράξη μπορεί να είναι πράγματι το ενδιαφέρον για τους άλλους και όχι η προσωπική ικανοποίηση. Για να καταφέρουμε να ξεπεράσουμε εντελώς τις εγωιστικές μας τάσεις ώστε να συμπεριφερόμαστε περισσότερο αλτρουιστικά πρέπει να δούμε τον εαυτό μας ως μέλος ενός συνόλου. Οφείλουμε να επιδιώκουμε το συμφέρον της κοινωνίας καθώς αυτό θα οδηγήσει στο ατομικό συμφέρον. Σκεπτόμενοι λίγο πιο βαθιά θα συνειδητοποιήσουμε ότι όταν σταματήσουμε να ενεργούμε εγωκεντρικά σαν να είμαστε το κέντρο του κόσμου γινόμαστε καλύτεροι. Αποκτούμε συνείδηση της θνητότητάς μας κι έτσι βλέπουμε τους συναθρώπους μας περισσότερο αλτρουιστικά. Προβάλλουμε στους άλλους τον εαυτό μας αφού κατανοούμε την "μικρότητα" μας

μέσα στον κόσμο. Με τον τρόπο αυτό μπορούμε να δημιουργήσουμε έναν κόσμο καλύτερο, απαλλαγμένο από τον εγωισμό, τη μικροψυχία και τη ματαιοδοξία.

Μάνος Χατζηδάκης

Όλοι οι άνθρωποι για να διαμορφώσουν τον τρόπο της ζωής τους αναγκάζονται να αλλάξουν την συμπεριφορά τους κυρίως εξαιτίας των πρότυπων που έχουν και δημιουργούνται μέσα από την οικογένεια τους. Με αυτόν τον τρόπο ο κάθε άνθρωπος ξεχωριστά επιλέγει κάποια κατεύθυνση η οποία κάθε φορά συνάδει με διαφορετικές αξίες και πρότυπα και εκδηλώνεται με διαφορετικές συμπεριφορές. Έτσι για να γίνει κάποιος άνθρωπος πρέπει να αποκτήσει ο ίδιος την κατεύθυνση την οποία ο ίδιος θεωρεί ότι ταιριάζει στον χαρακτήρα του και να συμπεριφέρεται με τρόπο που να αντιπροσωπεύει τα "πιστεύω" του. Κυρίως όμως θα πρέπει να δρα ανθρωποκεντρικά, θεωρώντας σύμφωνα με τον Καντ τον άλλο άνθρωπο όχι ως μέσο αλλά ως σκοπό, με αγάπη και ενδιαφέρον για αυτόν. Βέβαια οφείλει να υπακούει σε όλους τους θεσπισμένους κανόνες και να μην παραβαίνει τους νόμους.

Μάνος Χατζηδάκης

Η ανθρωπιά, ο χαρακτήρας και η συμπεριφορά του κάθε ανθρώπου δεν συνάδουν πάντα με το πόσο μορφωμένος είναι ή τις σπουδές που έχει κάνει. Για παράδειγμα μπορεί ένας άνθρωπος να είναι πολύ μορφωμένος αλλά να είναι συνάμα κοινωνικά ανάλγητος και χωρίς ευαισθησία απέναντι στον συνάνθρωπο. Έτσι η έκφραση «Για

να γίνεις άνθρωπος τί κατεύθυνση παίρνεις;» που παρουσιάζεται στο συγκεκριμένο graffiti σαν μια κραυγή αγωνίας, σαν μια ερώτηση στον καθένα από μας σημαίνει ότι πέρα απο τις σπουδές του καθενός και τη μόρφωση που λαμβάνει, οφείλει να μάθει να συμπεριφέρεται με σεβασμό, ανθρωπιά και φιλόανθρωπα αισθήματα

Ευδοκία Σκουμπάκη

«Για να γίνεις άνθρωπος τι κατεύθυνση παίρνεις;» Παίρνεις την κατεύθυνση η οποία αρμόζει και ταιριάζει στον χαρακτήρα σου. Αυτή η κατεύθυνση σίγουρα θα ξεκινήσει μέσα από την οικογένεια, τις αξίες και τα ιδανικά που θα σου εμψυχήσει αλλά μπορεί να εξελιχθεί διαφορετικά μέσα από μια κοινωνικοποίηση στο σχολείο ή σε μια παρέα. Φυσικά για να γίνεις «άνθρωπος», σωστό είναι να ακολουθήσεις το δρόμο που είναι πιο κοντά στους συνανθρώπους σου και στην κοινωνία μας ,καθώς και το δρόμο που σε εκφράζει αλλά χωρίς να σημαίνει ότι αν ακολουθήσουμε μια άσχημη διαδρομή, θα πρέπει να τη μεταφέρουμε και στους γύρω μας. Γι αυτό συμπεραίνουμε ότι η κατεύθυνση αυτή πρέπει να είναι ηθική, πάντα κοντά στον άνθρωπο και τις ανάγκες του, με αγάπη και ανθρωπιά για κάθε άνθρωπο που δοκιμάζεται και αποτελεσματική στην κοινωνία μας.

Αρτεμης Τριανταφύλλου

Για να γίνεις άνθρωπος συνήθως διαμορφώνεις το χαρακτήρα απο τα παιδικά σου χρόνια. Έτσι ανάλογα με τα βιώματα μπορεί αν έχεις μεγαλώσει σε οικογένεια με λίγα χρήματα να είσαι διαφορετικός άνθρωπος απο ένα άτομο που μεγάλωσε σε πλούσια οικογένεια γιατί αυτό το άτομο θα μεγάλωνε με πολλές ανέσεις και διαφορετική νοοτροπία και είναι πιθανόν να έχει διαφορετικές απόψεις και να κάνει διαφορετικές επιλογές απο ότι ο φτωχός. Ένα βίαιο οικογενειακό περιβάλλον μπορεί να επιδράσει αρνητικά στον χαρακτήρα και τις επιλογές ενός ανθρώπου. Όμως πάντα έχουμε την δυνατότητα να κάνουμε προσωπικές επιλογές που θα χαρακτηρίζονται από ανθρωπιά και ευαισθησία.

Αγγελος Τσάπο

Καθένας επιλέγει την κατεύθυνση που θα ακολουθήσει στη ζωή του με βάση την κρίση του, τις εμπειρίες και την παιδεία που έχει δεχθεί. Κανένα Σχολείο ή Πανεπιστήμιο δεν σου διδάσκει τι πάει να πει ανθρωπιά, αντίθετα απο μόνος σου πρέπει να διακρίνεις ποιο είναι το σωστό και ποιο το λάθος. Επίσης πολλές φορές οι συνθήκες είναι εκείνες που σε κάνουν απάνθρωπο καθώς και κάποια στοιχεία τις προσωπικότητας σου τα όποια διαμορφώθηκαν κάτω από άσχημες εμπειρίες και πολύ πιθανόν να είσαι καταδικασμένος να έχεις μια ζωή και που δεν μπορείς να αλλάξεις.

Ωστόσο άνθρωποι είμαστε όλοι και πρέπει να δεχόμαστε τον άλλον όπως ακριβώς είναι διότι δεν υπάρχει άνθρωπος χωρίς ελαττώματα.

Δήμητρα Σταμοπούλου

Κάθε άνθρωπος διαμορφώνει την προσωπικότητά του απο παιδική κιόλας ηλικία οπότε είναι πολύ δύσκολο να αλλάξει τις πεποιθήσεις του και τον τρόπο κατά τον οποίο συμπεριφέρεται στους άλλους. Πάρα ταύτα αν κάποιος έχει βαθιά πίστη και θέληση μπορεί να καλλιεργήσει τα κατάλληλα συναισθήματα προς τους συνανθρώπους του, όσο το δυνατόν πιο αλτρουιστικά. Η εκπαίδευση είναι σαφώς ένα σημαντικό κομμάτι το οποίο μπορεί να νοηματοδοτεί την καθημερινότητα και να χαρακτηρίζει τις επιλογές μας.

Ωστόσο για να ξεπεράσει τις εγωιστικές του τάσεις είναι σημαντικό να περιορίσει τα δικά του θέλω και να εστιάσει στο τι πραγματικά ευχαριστεί τον ίδιο χωρίς να βλάπτει τους γύρω του. Παρα τις όποιες δυσκολίες που θα συναντήσει μπροστά του τελικά θα καταφέρει να γίνει ένας καλύτερος άνθρωπος που θα σκέφτεται πέρα απο το δικό του συμφέρον.

Δήμητρα Σταμοπούλου

Αρχικά σωστός άνθρωπος πρέπει να θεωρείται αυτός που συμπεριφέρεται σωστά στους άλλους και κάνει καλές πράξεις. Θεωρώ πως για να γίνεις άνθρωπος δεν χρειάζεται να ακολουθήσεις μια συγκεκριμένη κατεύθυνση. Στην πραγματικότητα η κατεύθυνση που παίρνεις βασίζεται στην προσωπική σου κρίση και σκέψη, με τα πρότυπα με τα οποία έχεις «μεγαλώσει» καθώς και στην ικανότητα να διαχωρίζεις το καλό απο το κακό. Με βάση τις αξίες που αποκομίζεις απο την ζωή σου μπορείς να γίνεσαι καλύτερος άνθρωπος. Τέλος, αντιλαμβανόμαστε πως στη πραγματικότητα δεν υπάρχει συγκεκριμένο μονοπάτι για να γίνεις άνθρωπος διότι βασίζεται ολοκληρωτικά στις προσωπικές αντιλήψεις του καθενός. Επομένως η εκπαίδευση μπορεί να συμβάλλει στην πορεία αυτή, δεν μπορεί όμως ούτε να καθορίσει ούτε να εγγυηθεί την ανθρωπιά μας.

Γιώργος Σταμπολίδης

"Πιστεύετε ότι οι άνθρωποι είμαστε εγωιστές ή όχι; Κι αν ναι, μπορούμε να κάνουμε κάτι για να το αλλάξουμε;"

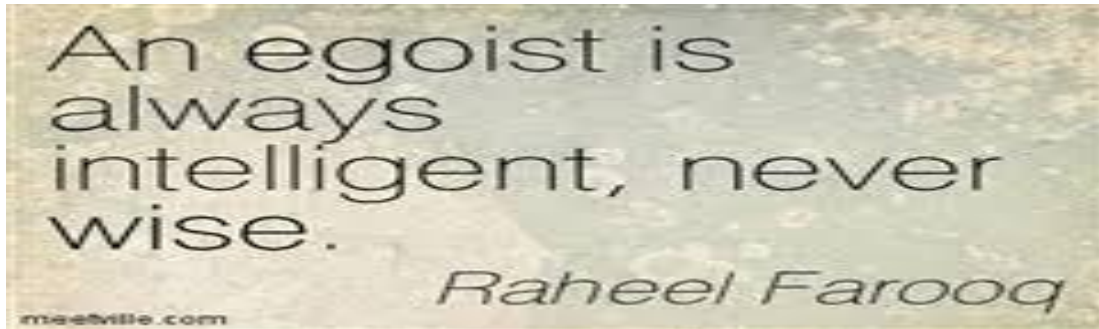

Όλοι οι άνθρωποι από τη στιγμή που γεννιόμαστε έχουμε εγωιστικές τάσεις, άλλοι σε μεγαλύτερο και άλλοι σε μικρότερο βαθμό. Ο εγωισμός αυτός βασίζεται στο αίσθημα της αυτοσυντήρησης προκειμένου να ζούμε σε καλύτερες συνθήκες χωρίς να μας εκμεταλλεύονται, είναι δηλαδή ένα σύστημα αυτοπροστασίας απέναντι στις διαθέσεις των άλλων να εκμεταλλευτούν τις ευαισθησίες και τις αδυναμίες μας. Ωστόσο πολλές φορές καταλήγουμε εμείς οι ίδιοι να γινόμαστε χειριστικοί και να νοιαζόμαστε μόνο για το δικό μας συμφέρον. Παρόλα αυτά έχουμε τη δυνατότητα να το αλλάξουμε με πολύ προσπάθεια και περιορίζοντας τα δικά μας θέλω χωρίς όμως αυτό να σημαίνει πως θυσιάζουμε το είναι μας για τους άλλους.

Δήμητρα Σταμοπούλου

Κατ' αρχήν εγωιστής δεν είναι κάποιος που κοιτάζει το συμφέρον του αλλά εκείνος που το κάνει αυτό χωρίς να ενδιαφέρεται για τους άλλους. Ένας παράγοντας που καθορίζει το αν ένα άτομο θα εκδηλώσει εγωιστική συμπεριφορά είναι το κατά πόσο κυριαρχούν ιδιαίτερα μέσα του ενοχικές πεποιθήσεις όπως «είμαι κακός» ή «είμαι εγωιστής». Συνήθως όταν ο άνθρωπος αισθάνεται ότι δεν έχει αποθέματα ψυχικής ενέργειας συχνά καταλήγει να μην έχει διάθεση ή κουράγιο να νοιαστεί για άλλους. Έτσι φέρεται εγωιστικά χωρίς όμως να είναι εγωιστής. Όμως σίγουρα για να βγούμε από το εγώ μας και να προσεγγίσουμε τον άλλο άνθρωπο χρειάζεται σίγουρα να περιορίσουμε την αποκλειστική ενασχόληση με εμάς τους ίδιους και τα θέλω μας.

Γιάννης Χαραλάμπης

Όλοι οι άνθρωποι από την στιγμή που γεννιόμαστε εμφανίζουμε στοιχεία εγωισμού τα οποία είναι απολύτως λογικά για την ανθρώπινη φύση μας. Πολλές φορές αυτός ο εγωισμός γίνεται χωρίς την συνείδηση μας ενώ άλλες φορές γινόμαστε επίτηδες εγωιστές κυρίως για το ατομικό μας συμφέρον. Υπάρχουν βέβαια τρόποι με τους οποίους μπορούμε να αφήσουμε για λίγο πίσω τον εγωισμό μας και να ασχοληθούμε με το συμφέρον των συνάνθρώπων μας που ίσων να έχουν ανάγκη την βοήθεια μας. Τέλος πρέπει να κατανοήσουμε ότι ο εγωισμός δεν είναι κάτι αρνητικό, ανάλογα βέβαια σε ποιες περιπτώσεις δρούμε με αυτόν.

Μάνος Χατζηδάκης

Σίγουρα όλοι οι άνθρωποι είναι εγωιστές ανεξάρτητα από το γεγονός ότι μερικές φορές δεν το καταλαβαίνουν. Ο άνθρωπος ανέκαθεν είχε το αίσθημα του να θέλει να είναι άνετος χωρίς να αντιμετωπίζει δυσκολίες με αποτέλεσμα να μην ενδιαφέρεται για τους άλλους, παρα μόνο για τον εαυτό του και τα θέλω του. Αυτό τον καθιστά αλαζόνα και εγωιστή. Ωστόσο ο άνθρωπος εάν έχει θέληση και αυτογνωσία ορίζοντας το τί πραγματικά θέλει μπορεί να περιορίσει τις εγωιστικές τάσεις αντιλαμβανόμενος και τον συνάνθρωπο ως μια οντότητα με διαφορετικές ανάγκες. Άλλωστε όπως ανέφερε και ο Σωκράτης αν κάποιος άνθρωπος δεν είναι ευχαριστημένος με αυτά που έχει, δεν θα είναι ούτε και με αυτά που θα ήθελε να έχει ικανοποιώντας τον εγωισμό και την ματαιοδοξία του.

Ευδοκία Σκουμπάκη

Εγωιστής δεν γεννιέσαι αλλά γίνεσαι στην πορεία της ζωής σου. Εγωιστής γίνεσαι αν δεν έχεις σωστές αρχές από το σπίτι και την οικογένεια σου και αν δεν έχεις μάθει να σκέπτεσαι με το συναίσθημα και την αγάπη. Ναι, οι άνθρωποι είμαστε εγωιστές και μάλιστα κάποιοι σε μεγάλο βαθμό και δυστυχώς αν κάποιος πιστεύει ότι με αυτό κάνει κάτι στη ζωή του είναι γελασμένος. Με το να είναι κάποιος εγωιστής δεν βοήθησε ποτέ κανέναν αλλά λίγοι το καταλαβαίνουν. Φυσικά και κάποιος με βοήθεια από ανθρώπους που τον αγαπούν μπορούν να αλλάξει αυτή την εγωιστική νοοτροπία με παραδείγματα της καθημερινότητας, και με αυτό τον τρόπο να γίνει καλύτερος

άνθρωπος χωρίς να σκέφτεται μόνο τον εαυτό του αλλά και τους γύρω του. Θα πρέπει να συνειδητοποιήσει δεν γυρνάνε τα πάντα γύρω από αυτόν επειδή δεν είναι μόνος του σε αυτόν τον κόσμο.

Άρτεμις Τριανταφύλλου

Οι άνθρωποι πολλές φορές μπορούν να χαρακτηριστούν ως εγωιστές. Ο χαρακτηρισμός αυτός τους δίνεται εξαιτίας της συμπεριφοράς τους και του τρόπου με τον οποίο αντιδρούν σε ορισμένες περιπτώσεις. Παραδείγματος χάρη, οι εγωιστές πάντα θέλουν να είναι το κέντρο της προσοχής και δεν δέχονται αρνητική κριτική. Παρόλα αυτά κανένας άνθρωπος δεν γεννιέται με αυτό το χαρακτηριστικό και σίγουρα μπορεί να το αποβάλει κατά την διάρκεια της ζωής του. Αυτό θα το πετύχει μέσω της παιδείας και φυσικά μέσω των σωστών προτύπων που θα έχει σε κάποια σημαντικά στάδια της ζωής του.

Γιώργος Σταμπολίδης

Ποιος είμαι και για ποιο λόγο υπάρχω;

Από την ώρα που γεννήθηκα το όνομα μου, Γεωργία, ήταν ήδη αποφασισμένο, όπως η οικογένεια μου, η χώρα και το σπίτι που θα μεγάλωνα. Όπως όλος ο κόσμος έτσι κι εγώ δεν θυμάμαι τα πρώτα χρόνια της ζωής μου. Όπως ο περισσότερος κόσμος πήγα και εγώ σχολείο όταν έγινα 6 χρόνων. Όπως αρκετός κόσμος διάβαζα και μου άρεσε το σχολείο. Όπως ελάχιστοι άνθρωποι δεν είχα πολλούς φίλους. Όπως... Όπως κανένας άλλος άνθρωπος δεν είναι ίδιος με κάποιον έτσι κι εγώ είμαι μοναδική. Δεν μοιάζω με κανέναν και κανένας δεν μου μοιάζει. Πολλά πράγματα για την ζωή μου ήταν αποφασισμένα από άλλους, κάποια άλλα όχι. Μου αρέσει το ποδόσφαιρο και σχεδόν πάντα λάμβανα αρνητικούς σχολιασμούς. Μου αρέσει η μεταλ και η ροκ και όλοι αυτοί οι δήθεν φίλοι πιστεύουν ότι ακούω κάποια "ξενέρωτη" Ιαπωνική μουσική. Πιστεύουν ότι είμαι αυταρχική και ξινή χωρίς να με γνωρίζουν καν. Μπορεί να μην ξέρω ή να μην θέλω να φανερώσω το ποία είμαι πραγματικά αλλά σίγουρα δεν είμαι αυτό που πιστεύουν οι άλλοι. Όλοι έχουμε ένα σκοπό στη ζωή, είτε αυτός είναι μια προσωπική φιλοδοξία είτε κάποιο σχέδιο μιας ανώτερης δύναμης που είναι γνωστή ως μοίρα ή Θεός. Μοναδική μου φιλοδοξία και όνειρο: να κάνω το άλμα χωρίς να φοβάμαι το τραύμα. Να κατακτήσω όσο περισσότερα μπορεί αυτός ο κόσμος να δώσει, ώστε να έρθει η στιγμή που θα πω : "Ορκίζομαι πως έζησα!

Σερανίδα Γεωργία

Όλοι οι άνθρωποι αναρωτιούνται γιατί υπάρχουν και ποιος είναι ο λόγος ύπαρξης τους. Τέτοιου είδους ερωτήματα απασχολούν ακόμα και τους επιστήμονες οι οποίοι πραγματοποιούν διαφορά πειράματα για να μπορέσουν να καταλάβουν την ύπαρξη του ανθρώπου.

Αυτή την ερώτηση κάνω και εγώ πολλές φορές στον εαυτό μου. Πάντα αναρωτιόμουν για ποιον ακριβώς λόγο βρίσκομαι σε αυτή την οικογένεια ή γιατί γεννήθηκα εγώ πρώτη αντί κάποιο από τα αδέρφια μου. Υπάρχουν φορές επίσης που πιστεύω πως η ύπαρξη μου είναι για να επηρεάσει κάποιο κομμάτι της κοινωνίας είτε θετικά είτε αρνητικά. Το μόνο πράγμα που είμαι σίγουρη είναι πως όλοι υπάρχουμε

για κάποιο λόγο ακόμα και αν δεν ερχόμαστε για πολύ καιρό σε αυτόν τον κόσμο. Μπορεί ο σκοπός της ύπαρξής μας να είναι να αγαπήσουμε και να αγαπηθούμε, να αλλάξουμε τον κόσμο, να εφεύρουμε κάτι σημαντικό ή απλά να περάσουμε ευτυχισμένες στιγμές και να γίνουμε σημαντικοί για την ύπαρξη κάποιου ανθρώπου.

Φανού Ευδοκία

